

Children's Mission

WITH THE LORD FOR THE CHILDREN

TEMA BØRNEÆGTESKABER

33.000 børn bliver bortgiftet hver dag S. 3

UKRAINE

Glæde og taknemmelighed over hjælp i julen S. 6

KENYA

Rent vand til 52 familier S. 8

NR 1 2019

Children's Mission

INDHOLD

- 3 Børneægteskaber
- 4-5 Filippinerne
- 6-7 Ukraine
- 8 Kenya
Rumænien

DANMARK

**CHILDREN'S MISSION
SKANDINAVISK BØRNEMISSION**

POSTADRESSE:

Søvangsvej 53, 2650 Hvidovre

TELEFON: 53537304

E-MAIL: info@childrensmisson.dk

WEB: www.childrensmisson.dk

CVR-NR.: 1750 1682

BESTYRELSE

Peter Thomsen, Arne Panduro,
Bo Wallenberg

BANK:

Nordea, Søborg Afdeling
Reg. nr.: 2256
Konto nr.: 6445 550 599

MOBILEPAY: 80574

GIRO: 921-6464

FØROYAR

**SKANDINAVISKA
BARNAMISSIONIN**

POSTADRESSE:

Skandinaviska Barnamiðsinnin,
Føroya Deild,
Reyngøta 19, FO-100 Tórshavn

E-MAIL: skandinaviskabarna-
missionen@hotmail.com

Postgiro: 9870-431.047.1

Norðoya Sparikassi: 9865-101.620.7

Betri Banki: 9181-120.980.0

BankNordik: 6460-101.594.1

Suðuroyar Sparikassi: 9870-101.148.1

REDAKTØR: Eva Ruderstam
OVERSÆTTELSE FRA SVENSK:

Svend Løbner

FORM: PCG Malmø

TRYK: All-Media, Kävlinge

Jeg fik årets bedste julegave!

Kære faddere og livreddere!

I marts 2018 rejste jeg til Kenya med min 13-årige søn, Jesper, for at besøge Children's Missions arbejde i Loki. KeA og Birgitta Arnlund har opbygget dette gode arbejde, der ligger på et af de fattigste og tørreste områder på vores jordklode. Efter at have set arbejdet og være blevet både rørt og imponeret, bad de mig om at tage med videre til den lille landsby Naarot. Der boede 52 familier, som var flygtet fra grænsen til Uganda. Myndighederne havde givet dem en plads at slå lejr på, hvor der hverken var vand eller mad.

Da vi ankom til landsbyen, blev vi mødt af omkring 30 kvinder, der dansede og sang og begyndte at puffe til mig! De puffede så meget, at jeg faldt i deres arme, og de førte mig ind i landsbyen til en hytte. I hytten var der mange små syge børn. Børnene drak vand fra små flasker med grumset og snavset vand. Vandet kom fra de vandhuller, som dyrene også drak fra.

Jeg tog min søn i hånden og gik hen til mændene, der sad under et træ. Jeg præsenterede Jesper og sagde, at jeg lige havde mødt deres syge børn og spurgte, hvordan de følte sig som fædre. De svarede, at de bad til en Gud om hjælp, men at de ikke vidste hvilken Gud, der ville hjælpe dem. Jeg fortalte dem, at han hedder Jesus, og at han har sendt mig, og at jeg ville gøre alt, hvad jeg kunne for at forsøge at rejse penge, så vi kunne bore en brønd til dem. Da jeg forlod landsbyen, bad jeg Gud om at hjælpe mig med at finde penge til, at vi kunne bore efter vand her midt i ørkenen.

I oktober blev jeg fortalt, at der var kommet vandbøringsudstyr til Loki. De kunne hjælpe os med at bore en brønd, hvis vi betalte 102.000 kroner. Samme aften fik jeg et opkald fra vores leder på Færøerne, der sagde, at de gerne ville give penge til vandprojektet i Naarot.

Nu havde vi penge og boreudstyr, men vidste ikke, hvor vi skulle bore. Jeg rejste til Kenya igen med Teddy Landén, der er i gang med at lave en film om Children's Missions arbejde. For at komme til Loki overnattede vi på et lille hotel, inden vi skulle tage en taxa gennem ørkenen. Der var kun os to og et amerikansk par på stedet. Da vi talte med dem, fortalte de os, at de var specialister i at finde vand. Jeg spurgte, om de ville komme med os til Loki, og de sagde ja.

Da vi ankom, begyndte de at bore, sprænge og aflæse data. På det femte forsøg fandt de et sted, hvor der sandsynligvis var vand. Nu manglede vi bare tilladelse til at bore, og så måtte vi håbe, at der var vand i undergrunden.

Dagene op til jul fik jeg et opkald om, at alt var klar, og at de var begyndt at bore. Jeg sad hjemme med en klump i maven og bad Gud om, at de måtte finde vand. Pludselig ringer telefonen, og en jublende KeA fortæller os, at de har fundet vand i store mængder midt i ørkenområdet. Det er et rent mirakel!

Dette var den bedste julegave for mig i år!

Bo Wallenberg
**BO WALLENBERG
GENERALSEKRETÆR**

Hvert år bliver 12 millioner piger under 18 bortgiftet på verdensplan. Der er lige under 33.000 børn om dagen og 23 børn i minuttet.

33.000 børn giftes væk hver dag

Selvom børneægteskaber er forbudt ved lov i hele verden, og de fleste lande har underskrevet FN's konvention om børns rettigheder, er børneægteskaber stadig meget almindeligt. I udviklingslande bliver 40 procent af pigerne gift, før de fylder 18 år. 12 procent af dem er allerede gift, når de fylder 15 år.

I mange af de lande, hvor Children's Mission arbejder, er børneægteskab et stort problem. Værst ser det ud i Bangladesh, men selv i flere afrikanske arbejdslande er tallene meget høje.

– Hvis pigerne bliver gift tidligt, skal forældrene ikke længere forsørge

pigerne. Boligskatten bliver også mindre, hvis pigerne bliver gift i alderen 12–14 år. Det er grunden til, at forældrene går med til børneægteskaber, siger Mary Minakkhi fra Agape Social Concern, som driver Children's Missions skole og børnehjemmet Home of Peace i Bangladesh.

De arbejder for at forebygge børneægteskaber og laver diskussionsgrupper om emnet, både med børnene i skolen og folk fra landsbyerne. Langsomt men sikkert ser de, at arbejdet bærer frugt i folks indstilling til problemet.

Selv i det nordlige Kenya er problemerne med børneægteskab store:

– Ofte bliver piger taget ud af skolen, når de er 10–12 år. Det er forældre eller familiemedlemmer, der henter dem hjem. Pigerne selv har intet at skulle have sagt. De bliver en vare, og mange må leve under slavelignende forhold, fortæller Birgitta Arnlund, der arbejder i Lokichoggio, Kenya.

– At give piger mulighed for at bo på skolen, er én måde at beskytte dem på. At føre samtaler med forældrene og pege på skolepligten i den kenyanske lov er en anden. Men problematikken er ikke let, og det kræver meget visdom og forsigtighed. Vi beder om Guds hjælp, tilføjer hun.

EVA RUDERSTAM

Triza skulle have være gift som 10-årig

SNART ER HUN FÆRDIGUDDANNET ADVOKAT

I otte år har Triza Amoni modtaget hjælp fra Children's Missions partner Ledo i Lokichoggio, Kenya. Det har betydet alt. Da hun var 10 år, og stedfaren ville gifte hende væk, gik de svenske sponsorer ind og sponsorerede Trizas uddannelse.

– Først og fremmest vil jeg takke Gud for aldrig at forlade mig. Men jeg vil også takke alle de mennesker, der har hjulpet mig gennem livet og sponsoreret min uddannelse i otte år! fortæller Triza Amoni.

– Jeg kan huske, hvordan det føltes, da min far døde, og min stedfar ville

bortgifte mig som 10-årig med en gammel mand. Jeg havde intet håb i livet. Men så mødte jeg KeA og Birgitta Arnlund. De viste mig så meget kærlighed og gav mig en chance for at fortsætte med at studere. Nu udlever jeg min drøm og uddanner mig til advokat.

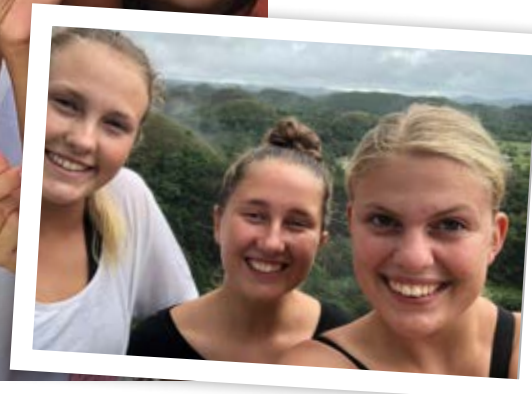
– Ord kan ikke forklare, hvor taknemmelig jeg er, for at I bekymrede jer om mig og sendte mig til gode skoler, som min fattige familie ikke kunne betale – selvom jeg bare var en lille pige i et samfund, hvor piger ikke har nogen værdi, siger Triza Amoni.

EVA RUDERSTAM

Frida Cederqvist, Sara Hovbäck og Caisa Magnusson arbejdede som volontører hos Children's Mission i Filippinerne.

Frida, Caisa og Sara hjalp udsatte børn i Manila

Fra skole og job til volontørarbejde i Filippinerne

Frida Cederqvist, Caisa Magnusson og Sara Hovbäck arbejdede som volontører for Children's Mission i Filippinerne i to måneder.

– At se, hvordan andre mennesker lever og at kunne give til andre, føles vigtigt. Under vores ophold fik vi så meget mere tilbage, end vi havde troet, siger pigerne.

De har meget til fælles, Frida, Caisa og Sara. De er vokset op i Bankeryd i Sverige og har kendt hinanden, siden de var små. De er 19–20 år gamle, er engagerede i Bankeryds missionskirke og er for nylig blevet studenter.

– Vi var ivrige efter at rejse, men også efter at gøre nytte og hjælpe andre. Vi har bekendte, der tidligere har været volontører gennem Children's Mission, og det føltes som om det ville være en spændende oplevelse, siger Caisa Magnusson.

Den 30. september rejste pigerne til Filippinerne for at hjælpe Children's Missions arbejde i udkanten af det nordøstlige Manila.

– Vi har fået lov til at følge den mobile lægeklinik og har leget med børnene på pladsen, mens de ventede på at modtage lægehjælp. Vi har også hjulpet til i underernæringsprogrammet, hvor vi har lavet mad og leget med børnene, fortæller pigerne.

Sara, Caisa og Frida har boet i børnebyen, hvor de arrangerede aktiviteter for børnene fire gange om ugen.

– Vores venner hjalp os med at indsamle penge, før vi rejste. For de penge kunne vi arrangere aktiviteter for børnene: Vi har vi badet, bagt, spillet spil,

besøgt zoologisk have, plantet planter, sunget karaoke, danset, set film, haft andagter og lejrball. Nogle af pengene er også gået til legetøj, bolde og sjippetov til de børn, vi mødte gennem den mobile lægeklinik og underernæringsprogrammet, fortæller de.

Turen er kommet til at betyde meget for Frida, Sara og Caisa:

– Vi har fået indblik i, hvordan en anden kultur kan se ud. I Filippinerne er folk meget generøse og venlige, hvilket inspirerer os meget. Vi har set børnene udvikle sig og tager nogle gode minder med hjem. Turen har også givet os nye perspektiver på livet og tanker om, hvad der virkelig er vigtigt.

En forskel mellem Filippinerne og de nordiske lande er tempoet. I Norden er stress en stor del af hverdagen, og alt skal ske så hurtigt som muligt. I Filippinerne lærte volontørerne at være tålmodige, at tage tingene, som de kommer, og at problemerne løser sig.

– Det sværeste var, at vi ikke kunne gøre mere, end vi gjorde, når vi så fattigdommen og uretfærdigheden.

Men at lære børnene at kende og planlægge og holde aktiviteter for dem var sjovt.

Det var dejligt at opleve Children's Missions arbejde og se den forskel, det gjorde for mennesker.

Pigerne anbefaler nu andre at rejse ud som volontører:

– Det er så fantastisk at bo i en anden kultur og få nye indsigter og perspektiver. At se hvordan andre mennesker lever og at kunne give til andre føles vigtigt. Vi fik så meget mere tilbage, end vi kunne have troet.

EVA RUDERSTAM

Vil du være volontør for Children's Mission?

Kontakt Children's Mission på info@childrensmmission.dk.

Daniel fik hjælp til skolegang

Takket være Children's Missions givere har Daniel fået mulighed for at gå i skole og uddanne sig. I efteråret blev han uddannet som økonom og har nu fået arbejde som revisor.

Daniel Golandrina Caloar var ti år gammel, da han indså, hvor fattig hans familie var, og hvor begrænsede deres ressourcer var. Han var bekymret for, hvordan de skulle få råd til, at han kunne fortsætte sin skolegang.

Men Daniel var en af de heldige, der blev en del af Children's Missions sponsorprogram. Det blev en velsignelse for familien, der slap for at betale Daniels skolepenge. Daniel har fire søskende, der alle har brug for skolegang. Hans far arbejder som sikkerhedsvagt. Hans mor er husmor og driver samtidig et lille gadekøkken.

Livet har været hårdt for familien. I perioder overlevede de ved at spise madrester, som de fandt i skraldespande. Ofte måtte de gå længe uden mad og falde i søvn på tom mave, fordi de ikke engang havde råd til en pakke nudler. Hele farens løn gik til børnenes skolepenge.

Children's Mission i Filippinerne har sponsoreret Daniels uddannelse helt op til universitetet, hvor

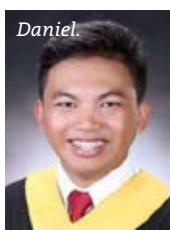
han i efteråret tog en bachelorgrad i økonomi og regnskab.

At Daniel ville komme så langt i sine studier, var noget, han næsten ikke havde turdet drømme om. Han har svært ved at beskrive den glæde, han følte, da han modtog sit eksamensbevis på sin dimissionsdag. Fra scenen så han sin mor med tårer i øjnene og et stort smil. For Daniel var det en stor lettelse efter alt hans hårde arbejde.

Children's Mission har ikke blot betalt Daniels skolepenge. De har også fortalt om Jesus, som Daniel har åbnet sit hjerte for. Han har været på sommerlejr, hvor han er blevet undervist, og hvor hans tro er vokset.

Daniel tog sin eksamen i oktober 2018. Nu arbejder han som revisor hos Deloitte Company. Hans ønske er at kunne hjælpe andre, ligesom han selv fik hjælp til at studere. Han opfordrer andre til ikke at give op, men arbejde hårdt for at nå deres mål.

EVA RUDERSTAM

Mad og undervisning gav øget sundhed

Da Malyn Alwit kom i kontakt med Children's Missions underernæringsprogram, vejede hun kun 31 kilo. Hun var en meget tynd og bleg 43-årig mor, der havde født fire børn og stadig ammede den yngste; hendes søn Gian.

Alligevel var hun en aktiv kvinde, der med glæde hjalp til med at feje blade og forberede mødestedet, hvor Children's Mission havde sine møder med underernæringsprogrammet.

Malyns mand arbejder som rengøringsassistent og tjener for, hvad der svarer til 37 danske kroner om dagen. Men det er ikke nok til mad og andre fornødenheder, når man er en familie på seks.

Det yngste barn Gian Alwit var et år og syv måneder, men vejede kun seks kilo, da han blev skrevet ind i underernæringsprogrammet. Malyn fik lov til at komme med i amningsprogrammet og modtog fødevarepakker i fire uger.

Malyn siger, at fødevarepakkerne fra Children's Mission har hjulpet familien. Hun fortæller entusiastisk, hvordan hun nu forbereder mad til hele sin familie.

Da vi vejede Malyn en måned efter, havde hun taget fire kilo på i vægt. I samme periode havde Gian taget tre kilo på, og både mor og søn så sundere ud.

– Jeg er blevet en kraftigere kvinde nu, og selv min søn er vokset, bemærker Malyn smilende.

Vi stödjer Barnmissionen!

"Husbil ger en känsla av frihet. Tack vare vår positiva utvecklingstrend och lojala kundkrets kan vi hjälpa utsatta barn att genom en trygg tillvaro få en framtid där drömmar, mål och frihet är möjligt. Vi stödjer därför Barnmissionen i deras livsviktiga arbete att hjälpa barnen – vår framtid."

VD, Aner Engstrand

HYMER
www.hymercenter.se **CENTER**

Juleglæde til 26.000 personer

Flere end 26.000 personer i Ukraine modtog en julehilsen fra Children's Missions givere i julen. Her fortæller missionsleder, Lyudmila Lonyuk, om initiativet.

Anyuta modtog sin allerførste julegave.

Sammen med vores partnere fra kirker, sociale myndigheder og forskellige organisationer har Children's Mission i Ukraine holdt 240 julearrangementer i otte ukrainske regioner. Vi har distribueret 2.600 fødevarepakker, arrangeret en fantastisk julemiddag for 5.200 syge på hospitaler, uddelt over 5.000 pakker med julegodter og 3.820 julegaver med legetøj og nyt tøj. Over 26.000 personer har hørt de vidunderlige nyheder om Jesus, og mange har åbnet deres hjerter for ham.

Bag hvert tal findes et hjerte, som har fået ny varme gennem jeres generøsitet. Der er tørrede tårer og lykkelige smil i børnenes ansigter, et håb om fremtiden og en stor og hjertelig tak for al jeres hjælp og støtte.

Linas glade nyheder

Lina er en vidunderlig 14-årig pige, som vi mødtes på børnehjemmet i Rozhysche, hvor hun bor sammen med sine tre små søskende. Alle børnene er så taknemmelige for deres julegaver. De synger, takker Gud og fortæller om deres drømme og planer for fremtiden.

Linas øjne stråler som diamanter, mens hun fortæller en god nyhed:

– Min mor kommer snart og henter os, så vi kan komme hjem at bo igen. Jeg har bedt så meget til Jesus for min mor; at han skulle gøre hende fri af

alkoholisme, og Gud har besvaret mine bønner! Min mor har det godt nu, så nu kan vi snart komme hjem!

Så fantastisk Jesus er! Vi er alle så taknemmelige til Gud for Lina og hendes familie.

Anyutas første julegave

Vi mødte den 4-årige Anyuta på samme børnehjem. Hendes forældre har store problemer med alkohol og kan ikke tage sig af hende. De sociale myndigheder greb ind, tvangsfjernede Anyuta fra hjemmet og bragte hende til børnehjemmet.

Jeg tror, at julegaven fra Children's Mission var den første gave, hun nogensinde havde modtaget i sit liv. Hendes øjne lyste af glæde, og hun var så glad, så forundret:

– Se, alt det her er til mig! Se det legetøj - det er så blødt, så dejligt! Og se, her er en shampoo. Åh, hvor dufter den godt!

Jeg tror, at Anyuta altid vil huske denne julefest med julegaver og ikke mindst atmosfæren af kærlighed og glæde.

Tak for al hjælp!

Fra Lina, Anyuta og tusindvis af andre sender vi en hjertelig tak til jer, kære givere. For de udsatte mennesker er I som Guds engle, der er sendt som bøn-

Lina.

Juleglæde på sygehuset.

nesvar. Det er takket være jeres hjælp, at Gud kan gøre mirakler i menneskers liv. Til vores julearrangementer modtager vi så mange varme hilsener og tak til Gud for jeres støtte.

I årenes løb har I støttet os både åndeligt og materielt, givet af jeres tid og jeres penge, og været forældre for tusindvis af ukrainske børnehjemsbørn. I har hjulpet de syge, besøgt dem i fængslet, givet mad til de sultne og tøj til dem, der intet har. I har gjort, hvad Gud har befaleet os at gøre.

Må Gud velsigne jer rigeligt, give jer tusindfold tilbage for jeres gode hjerter og vilje til at hjælpe Guds mindste.

Med kærlighed og taknemmelighed fra Ukraine!

LYUDMILA LONYUK

Katerina flygtede fra krig

Da krigen kom til Katerinas hjemby, Luhansk i det østlige Ukraine, måtte hun forlade alt og flygte mod en usikker fremtid. I dag bor hun sammen med sin familie i Lutsk og arbejder på Children's Missions kontor i Ukraine.

– Jeg er så taknemmelig for Children's Mission, fordi jeg har fået en ny start i livet, siger hun. Dette er hendes historie:

Jeg hedder Katerina, og jeg kommer fra Luhansk. Mine bedste minder kommer fra den by. Det var dér, jeg voksede op, blev forelsket og gift, og min datter blev født dér. Mine slægtninge boede dér, og vi var alle en stor og lykkelig familie.

Efter universitetet arbejdede jeg som lærer og min mand som ingeniør. Vi havde en god lejlighed, livet gik godt, og vi troede, at alt ville forblive sådan.

Men i foråret 2014 ændrede vores liv sig dramatisk. Vores by blev udsat for massive bombardementer, og mange mennesker døde. Vi besluttede at rejse til nogle slægtninge i Norge i løbet af sommeren. Vi troede, at situationen ville stabilisere sig i løbet af et par måneder.

Hver dag ringede vi til Luhansk og håbede, situationen havde stabiliseret sig. Men desværre blev livet i byen stadig vanskeligere. Boligområderne blev næsten dagligt beskudt. Offentlig transport fungerede ikke længere. Virksomheder og myndigheder var lukket. Mange forlod byen i panik uden at vide hvorhen, bare for at undgå bomber, ødelæggelse og sult. Krigen eskalerede, og vores elskede Luhansk blev et besat område.

For os var det en katastrofe. Vi var på ferie, men kunne ikke rejse hjem. Alt, hvad vi ejede, var i Luhansk. Hvor skulle vi tage hen?

Vores norske slægtninge rådede os til at kontakte Children's Mission. Lyudmila Lonyuk inviterede os til Lutsk, hvor missionskontoret ligger.

Det var svært at rejse til en by, som vi ikke kendte noget til, men vi havde ikke noget valg.

Det gik langt bedre, end vi havde troet. Children's Missions personale hjalp os med bolig og andre fornødenheder. Min datter kunne begynde i skolen, og min mand fik arbejde på en fabrik.

Jeg blev tilbudt at hjælpe Children's Mission som volontør for at hjælpe andre flygtninge. Det gjorde jeg gerne, for jeg ved, hvor vigtig hjælpen er.

I de senere år har jeg arbejdet for Children's Mission og ledet arbejdet, der bekæmper korruption gennem projekt "No Corruption Generation".

Jeg elsker mit nye job, jeg elsker børn, Children's Missions personale er blevet min nye familie, og Lutsk er blevet mit nye hjem.

For lidt over et år siden skete der et mirakel, som vi har drømt om i lang tid – vores andet barn blev født. Livet bliver langsomt bedre, og jeg er så taknemmelig til Gud for Children's Mission og for al den hjælp, vi har modtaget.

Krigen har spredt vores familie for alle vinde, og jeg drømmer om, at vores store familie engang vil kunne bo sammen igen. Men livet går videre. Gud åbner nye muligheder for os, og jeg ser optimistisk på fremtiden.

KATERINA SAVCHUK

Katerina og hendes familie måtte forlade alt, men har fået et nyt liv i det vestlige Ukraine.

Rent vand til 52 familier

I det nordlige Kenya, ikke langt fra Lokichoggio, hvor Children's Missions missionærer driver en skole, ligger landsbyen Naarot. I landsbyen lever 52 familier under barske vilkår. De har måttet flytte fra deres oprindelige hjem ved grænsen til Uganda, da både dyr og mennesker var blevet ramt af alvorlig sygdom i området.

Men i Naarot havde de ikke adgang til rent vand. Børn og voksne måtte drikke beskidt vand fra dyrenes vand-

huller, og som konsekvens blev mange syge af det.

Takket være støtte fra givere fra især Færøerne, har Children's Missions nu været i stand til at bore en vandbrønd. Boringen er forløbet fantastisk uden problemer, og brønden giver nu områdets beboere rigeligt med vand. Dermed er deres livsbetingelse væsentligt forbedret.

For nylig besøgte Children's Missions missionærer KeA og Birgitta Arnlund

landsbyen for at tilse projektet. De blev mødt med stor taknemmelighed af de lokale, som havde fået helt nye forudsætninger i livet.

– Nu er det bare mad, vi har brug for, sagde flere af landsbyboerne.

KeA og Birgitte rådgav indbyggerne om, hvordan de kunne omlægge de stenede jordarealer til marker. I processen vil Children's Mission støtte med såsæd og undervisning.

EVA RUDERSTAM

Uforglemmelig jul i Rumænien

I Rumænien har mange familier haft en uforglemmelig jul takket være gaver og mad fra Children's Missions partner, Pri-son Fellowship Romania (PFR).

Med bilen fuld af mad, tøj og gaver, tog PFR på hjemmebesøg. Den første familie med tre sønner boede alle i samme rum, der fungerede som både køkken og soveværelse. Selvom det var overfyldt, var der stadig iskoldt i huset.

Familien modtog sengetøj, tæpper, puder og tøj. Tøjet passede perfekt, og den ældste dreng, der gik i 8. klasse, var så glad for sin nye jakke, jeans og nye sko, at han næsten begyndte at græde.

Familien fik også mad og en masse frisk frugt.

– Jeg har aldrig set nogen blive så glad for frisk frugt. Ingen af drengene havde smagt sådan nogle frugter før, men de elskede dem, siger Constanza Baeza fra PFR.

På det næste besøg i den rumænske landsby mødte de Ioan. For ham er juleaften som

en hvilken som helst anden aften. Han ved, at han ikke får nogen julegaver, fordi hans forældre ikke har råd. Men denne jul var anderledes. Det begyndte med, at hans mor fik et opkald om, at PFR var på vej.

– Ioan var så spændt, at han stod og ventede ved døren. Da vi bankede på, åbnede han døren med store øjne og hjalp os med at bære gaverne ind. Den glæde, han viste, var helt fantastisk at se.

– Ioan og hans familie fik tøj, sengetøj og mad – meget mere end Ioan kunne have forestillet sig. Men den ting, der overraskede ham mest, var den friske frugt, familien fik. Ioan havde aldrig smagt frisk frugt før, og han elskede frugten fra første bid. Julen 2018 blev Ioans bedste jul nogensinde.